

DAVIDSON

וְשִׁיר יְבוֹ תשפ"ה אַלּוּל

להט פירושי הרב זקס על שיריו של ישעיהו ריבוי

מאנגלית: סיון רהבי מאיר וצור ארלין

חמש שנים
לפיטרתו של
הרב זקס

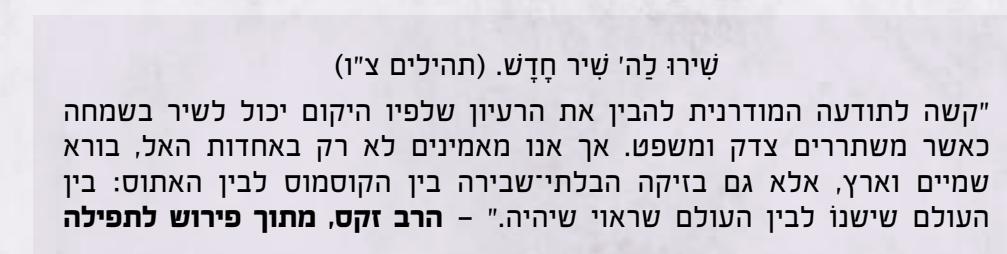
חזון הקורן למורשת הרב זקס בישראל הוא להנחיל את משנתו ואת המופת האישית שלו, לקידום חברה בעלת ערכים משותפים ותחוות אחריות, השואבת השראתה מסורתם של ישראל ומהויה ברכה לעולם כולם.

הקרן למורשת הרב זקס בשלב צמיחה ופיתוח ובחירה להתמקד ב-5 קהלים שונים:

- חינוך**
חיבור תלמידי תיכון, מסגרות על-תיכוניות ואנשי חינוך לרענוןתו ודמותו של הרב זקס.
- אקדמיה**
מייסוד כתביו של הרב זקס ברחבי האקדמיה הישראלית.
- הנאהה אזרחית**
חשיפת דמותו ומשנתו של הרב זקס למנהיגים בעלי השפעה בהווה ובעתיד בתחוםי הקהילה, התקשורת, הממשל והתרבות.
- הנאהה דתית**
הנagation הגותו של הרב זקס כבסיס להנאהה דתית המכוננת לרוחות אופקיים ומחזיבת למעורבות כלפי העולם.
- הציבור הרחב**
קידום הפצת את תורתו של הרב זקס בעורוצים השונים; ספרים, סרטיוןיהם, מאמרים ותוכנים דיגיטליים.

שירו לה' שיר חדש. (תהלים צ"ז)

"קשה לתודעה המודרנית להבין את הרעיון שלפיו היהום יכול לשיר בשם מה אשר משתרים צדק ומשפט. אך אנו מאמינים לא רק באחדות האל, ברא שמיים וארץ, אלא גם בזיקה הבלתי-שבירה בין הקוסמוס לבין האתושים: בין העולם שישנו לבין העולם שראוי להיותה". – **הרב זקס, מתוך פירוש לתפילה ולמשנתו הנדרה יש תפקיד חשוב בעולמנו.**" – **נשיא המדינה יצחק הרוג**

"הרב לורד זקס היה מגדולי האישים, ההוגים והמנהיים שקמו לנו בדור הזה. הוא השם מע קול צלול, נכון וחשיבות מאין כמיהו בעולם כה מוקטב ומסוכסך, נתן דעתו בהרבה ובהרירות ליתרונות שיש בשוני ובמגון האנושי, והתווה דרך חשיבה חשובה לבניית חברה משותפת בעידן מוקוטב. לשמהתנו, הגותו מוסיפה להישמע ולראות אוור בשלל כתביו המשמשים להתרנס. לאיישותו ולמשנתו הנדרה יש תפקיד חשוב בעולמנו". – **נשיא המדינה יצחק הרוג**

בשנותיו האחרונות,
קיים הרב זקס אירוביץ
מושותפים עם ישע ריבו,
ובמהלך מפגשים אלו פירש
וביאר את שיריו של ישע.

קול חזדי

The Voice of My Beloved

היהדות היא התרבות היחידה שתור הזהב שלה נמצא בעתיד. כאשר שאל משה את ה' בסנה הבוער איך לתרא אותו באזני בני ישראל, ענה לו ה': "אהיה אשר אהיה" (שמות ג, יד). וכוונתו: "עליך לבתו ב', היוד שאליו אני קורא לכם לצאת נמצאת מעבר לאופק הנראה". כר ה' והוא. וכך הוא. אנחנו העם המכובד את העבר אך ממשיך ללכת אל העתיד, לפגוש אלוהים שאנו יודעים כי הוא בא לפגוש אותנו. חזונה של התורה לעתיד - עתיד של שלום, אהבה וכבוד לאדם ולטבע - הוא חזון שלא היה נעלם ממן. היהדות היא מסע מקודש אל העתיד שאלוהים מבקש מאייתנו לבנות.

Judaism is the only civilisation whose golden age is in the future. When Moses asked at the Burning Bush how to describe God, God replied: *Ehyeh asher ehyeh* (Ex. 3:14): "I will be what I will be". God was saying: "You must trust Me. The destination to which I am calling you is just beyond the visible horizon." So it was. So it is. We are the people who honour the past but keep walking to the future, to meet God who, we know, is coming to meet us. The Jewish vision of the future – of peace, love, respect for humanity and nature – has never been surpassed. Judaism is a sacred journey to the future God asks us to build.

The voice of my beloved, behold, it is coming
That's what they say
To remove all evil, and to lift up our horn
From the depths of the dust
And to awaken those who sleep, at the sound of the shofar

The voice of my beloved, behold, it is coming
That's the rumour that is spreading
And every captive baby received the prophecy
So come and let's go out to meet Him, with drums and flute
Sing to Him, sing praises
How blessed is the people whose God is the Lord

And then the day will break and the lie will evaporate
Then all the does of the field will go forth in dance
And skip upon the mountains and not from the fear of foxes
And out of the clefts of the rock, fresh water shall flow forth
From the hidden places of the terrace
To irrigate the lily of the valley
And to establish the tabernacle
That will remove our suffering here

The voice of my beloved is knocking, open to me, my son
The time of your redemption has arrived
And I have said 'enough' to your troubles
And I have come to bring good tidings
That you will no longer weep, Rachel
We sense the Messiah more than fragrant powder
Shalom to you, my beloved, pure and ruddy
Pour out your wrath on rocks, and return to the fortress
In mercy, for in mercy
There is no memory that can contain all the data

The voice of my beloved, behold, here it is

קול חזדי הנה זה בא
ככה מספרים
להסר את כל הטעאות קראנץ להרים
מטוך תהומות עפר
ולתקין נרכדים עם תרווית שופר

קול חזדי הנה זה בא
כך פשטה הלה רשותה
וככל תינוק שנשבה קבל את הנבואה
וא בוא נא לך אהוב בתרפם מעזב
שירולו ומורלו
אשרי העם שה' אלקי

ואו יפוח רוזם והשקר יתארה
וא צואג במוחול פל אילות השזה
וירד על הרים ולא מוחמת אימות השמים
וՓוגני הפלע יזרם מים חיים
בין סתרי המדרגה
להשקר שושנת העמקים
ולתקין מישן
שיסר את סבלוותנו מכאן

קול חזדי זפק פתחו לי בון
הגע ונען גאלתכם
ולצוחכם אמורתי כי
ויבאתני בשר
שלא תבכי יותר רחל
ברוחים את הפטית יותר מפל אבקת רחל
שלום לך חזך והאדמון
שפך חמתך על אבניכם והשב לבצרכן
ברוחים כי לחרקיך
אין פורן שכלי את כל הנזניהם

קול חזדי הנה זה פאן

היהדות לקחה את האהבה והעמידה אותה במרכזו של עולמנו. שלוש אהבות: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מואדר" (דברים ו, ה), "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח), "ואהבתם את הגר, כי גרים הייתם בארץ מצרים" (דברים י, יט). שלוש האהבות הללו הן תוגבה לאהבותו של הקב"ה כלפינו. אנו קיימים בשל אהבותו. וכאשר אהנו אהובים, אוורנו נכנס אל נשמתנו. מאהבת הآخر, אהנו לומדים לאחוב את הקב"ה ולהרגיש את גודל אהבותו אותנו. כאשר אהנו נפתחים אל الآخر, אהנו נעשים גדולים ממה שהיינו קודם לכן.

Judaism took love and made it the centre of the universe. Three loves. "You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul and with all your might" (Deut. 6:5). "You shall love your neighbour as yourself" (Lev. 19:18). And "You shall love the stranger, for you were once strangers in a strange land" (Lev. 19:33–34). And these loves are a reflex of God's love for us. We exist because God loves. And when we love, God's light enters our soul. Loving others, we learn to love God and feel the fullness of His love for us. Opening ourselves to something other than ourselves, we become more than we currently are.

He withholds His staff
Without withholding His love
He holds out His sceptre
To whoever reaches out their hand
He never looks away from His flock
Even when we're a wreck
We're still His most precious commodity

For He is filled with love, filled with love
His Home is spaciously crowded,
Spaciously crowded
Granting us pardon
Not just at Ne'ilah time
Praise befits You

His hands contain power
And there was no beginning to His beginning
Even a song as vast as the sand
Is only a fraction of His praise
Beyond the letter of the law
He leads His world
And before the angels
He provides for the safety of His people

He shall "Give them glory instead of ashes
The festive ointment instead of mourning,
A garment of splendor instead of a drooping spirit"

חוֹזֵק שְׁבָטוֹ
מִבְּלַחְשָׁנָת אַהֲבָתוֹ
מִשְׁטִית שְׁרָבְטָיו
לְכַל הַפּוֹשֵׁת יְהִי
עַזְלָא מַעֲלָיָם צָאן מַרְעַיָּה
בְּסַמְכָנוּ שְׁבָרִי נְלִימָה
עַזְדָּנָגָל חַמְקָתָה

תוֹכוֹ רַצֹּוֹפָא אַהֲבָה רַצֹּוֹפָא
בֵּיתוֹ עַזְפָּא לְרוֹחָה
צָפָפָא לְרוֹחָה
מִמְצָאָה לְנוּ מְחִילָה
לְאַרְקָבָשְׁעַת הַנְּשִׁילָה
לְקַדְמָה תְּהִלָּה

יְדִיּוֹבָל
וְאַיְזָרָאשִׁית לְאַאשִׁיטוֹ
בְּסַמְכָה כְּחֹלָה הַיִם
הַיְאָרָק בְּקַצְתָּשָׁבָחוֹ
לְפִנִים מְשֻׁרְתַּת הַדִּין
מְנֻהָג אֶת עַולְמוֹ
וְלִלְפִנִי הַמְּלָאכָם
הַוּרֶש בְּשָׁלּוּם עַטְוֹ

שְׁתִידְהָזָא לְתִתְפְּאַר תְּתִתְאַךְ
שְׁמַנְנָשָׁן טַחַת אַבְלָל
מְעַטְתָה תְּהִלָּה תְּתִתְרֹוחַ פֶּהָה

“

"תשובה" היא מונח בעל משמעות פיזית ורוחנית, שפירושו, בפשטות: "לhzor, לבוא שוב הביתה". כדי להזور הביתה علينا לשאול מי אנו ולאן אנו שייכים באמת. התשובה הפיזית של עם ישראל לארצו כבר התרחשה, אבל עדין לא הייתה תשובה רוחנית שלמה לאמונה. האתגר הזה מלוחה אותנו, את בני דורנו ואת ילדינו. אנחנו לא יודעים איך זה יקרה, אבל אנחנו יודעים בוודאות שהוא יקרה, משום שהקב"ה הבטיח: האמונה של עם ישראל תיוולד מחדש ממש כשם שארצנו ומדינתנו נולדו מחדש. יהיו שנזכה לחיות ולראות את התגשומות הבטחה זו, ואף ליטול בה חלק.

Teshuvah, which has a physical and spiritual dimension, means "returning, coming home." To come home we have to ask who we are and where we truly belong. There has been a physical homecoming to the land of Israel, but not yet a complete spiritual homecoming to the faith. That challenge rests with us, our contemporaries and our children. How it will happen, we do not know, but that it will happen, we do know, for we have God's promise: that the faith of Israel will be reborn just as its land and state have been. May we live to see it, and work to be part of it.

“

The time has come to wake up
To leave everything and to overcome
To come home, not to look for anywhere else

The time has come to change
Even if we missed a few stops
We can get off, there is a train back to the neighbourhood

Everything is possible if we wish for it
The seeker will always find
Even if he is somewhere out there on the edge
The doors of heaven are never locked
When the child cries for help
Father in Heaven even comes

Even when we've done something bad
He pardons and forgives, pardons and forgives
Holds out His hand in help
And in His compassion gives the strength to repair
And to return to Him

The time has come to regret
If you're fleeing, then from sin
If you're taking, then take in order to give

And this is the time to come closer
Not to fear the pain
And if you're giving, then with all your heart

הגיע הזמן להרשותך
לשב הפל לתרנגול
לשוב הביתה לא לחפש מקום אחר

הגיע הזמן להשתנות
בם אמ' פקסטנו תקנות
אפשר לזרת יש רכבת חוויה לשכונות

כל אפשר רק אם נרצה
המחפש תמיד מזיא
בם אמ' הוא נמצא אי שם הרחק בקצה
דלתות שמים לא נגעלו
בשערן קורא האziel
אבא שבשדים מגיע אפל

אפל שעשינו משער רע
הוא מוחלט סולח מוחלט סולח
מושיט יוז לשורה
ונזון בחרבינו את הפה לתקון
ולשוב אליו

הגיע הזמן להרשותך
אם כבר לברך או מהחטא
אם כבר ליקחת או ליקחת בשבייל לחתת

זה הזמן להתפרק
לא לփחד מהכאב
אם לחתת אַכְבָּר לחתת מצל הלב

את המילים "הנה ימים באים" אמר ירמיהו, הנחשב תמיד למינוס שבנבנאים. הנה כי כן, הוא גם היה נביא גדול של תקווה. הוא-הוא אשר אמר כי עם ישראל נצחים כמו השמש, הירח והכוכבים. הוא-הוא אשר, בשעה שהבבליים צרו על ירושלים, קנה שדה כדי להפיגן את ביטחונו שהיהודים ישבו אל מחלתם. מירמיהו למדנו כי רק מתוך נאמנות לה' ישמרו הבריות אמונה זה זהה לאורך זمان. וכי רק אם בין העם מهما כוחות העומק המעצבים את ההיסטוריה הוא יוכל לצלוח אותה. זמן רב מודע נדרש לישראל המקראית ללמידה אמיתות אלו. לנו, אסור לשוכח אותן.

"*Hinei Yamim Ba'im*" were words spoken by Jeremiah, often regarded as the most tormented of all the prophets. Yet he was also supremely a prophet of hope. It was Jeremiah who said the Jewish people will be as eternal as the sun, moon and stars. It was Jeremiah who, while the Babylonians were laying siege to Jerusalem, bought a field to demonstrate his belief that Jews would return. From Jeremiah we learned that only by being faithful to God do people stay faithful to one another. Only by understanding the deep forces that shape history can a people survive it. It took a long time for biblical Israel to learn these truths. We must never forget them.

“

Hasty acts, rushed movements
There's no more leisure to await and no time to wait
The decline of the generations
Probably the reason for the increase of lines
To the main cash register
We heard torches and we saw the voices
The mountain smoking, for God's sake,
How could this heart still be sleeping
In the line for the main cash register

Purifying mists
Not by means of army nor force
Only by God's Name
When it will come, it will come, it will come
With no room for mistakes

Days are coming, declares the Lord
No hunger for bread
No thirst for water

Tongue-tied and hollow
If teaching us is a merit
This is the will to change
To remove the masks
Time to reveal the face
No hunger for bread, no thirst for water
Only words of truth that satisfy the heart
The decline of the generations
Perhaps the reason for the ascent of the Torah
In the main library

פוי מושגים בחול תנועות
אין עוד פנאי להמתין ולא זמן לה靜ת
יידית הזרות
בראה הפעלה ללית הتورות
בקפיה הראשית
שמנון לפדים ואינו את הקולות
את החר עשן למץ ה
אין עוד כלב הוה ישן
בטעו לקפיה הראשית

ערפל טהר
לא בחריל ולא בכת
נק בשם ומלכות
פשה יבוא ובה ביא זה יבוא
בל מקרים לבלתי

הנה ימים באים נאם ה' אלקים
לא רעב ללחם
לא צמא למים

ערל שפטים בנב להזות
אם למד עליון ובית
זה על גורץ לשנות
להסר מסכות
מן לילוי הפה
לא רעב ללחם לא צמא למים
נק דברים של אמת המשביעים את הלב
יידית הזרות
בראה הפעלה ללית הتورות
בקפיה הראשית

אחת הבחנות החשובות שלמדתי מההיסטוריה היהודית, היא ההבדל בין אופטימיות לתקווה. אופטימיות היא האמונה שהמצב ישתפר. תקווה היא האמונה שביחד, אנחנו יכולים לשפר את המצב. אופטימיזם הוא תפיסה פסיבית, התקווה - אקטיבית. לא צריך להיות אמיץ במיוחד כדי להיות אופטימי, אבל לא פשוט - לכוון. שום יהודי לא יכול להיות אופטימי אחרי התבוננות בעבר שלנו, אבל יהודים מעולם לא איבדו תקווה. הتورה, דבר ה', היא מסר מתמשך של תקווה בעתיד. בלבדייה, היהדות והיהודים לא היו יכולים לשורוד. היהודים שמרו על התקווה, והתקווה שמרה עליהם.

One of the most important distinctions I have learned from Jewish history is the difference between optimism and hope. Optimism is the belief that things will get better. Hope is the belief that, together, we can make things better. Optimism is a passive virtue, hope an active one. It takes no courage to be an optimist, but a great deal to have hope. Knowing what we do of our past, no Jew can be an optimist. But Jews have never given up hope. God's ultimate word – the Torah – is an extended message of hope in the future. Without this, Jews and Judaism would not have survived. Jews kept hope alive, and hope kept the Jewish people alive.

My heart was torn into two
What the maid did not see on the sea
Like a pounding storm in the ocean
Like the beating of Miriam's drum
And there is no cure in the world

My heart raises its hands
For some time it's not standing on its feet
An empty broken vessel
The Heavens are a barrier for me
How can I cross the sea on dry land?

And only You
Could convert my mourning to dancing
To purify the mundane
To soften everything in me
And only You understand how to approach my heart
Relieve all the pain in me
Heal the heart

My heart was torn into two
Half guilty, half for the sake of Heaven
Like a pounding storm in the ocean
Like the beating of Miriam's drum
And there is no cure in the world for the heart

And there is another trouble that distresses the flock
And there is no envoy to call out to the Rock
Only me in front of the entire ocean and a broken heart

הלב שלי נקרע לשניים
מה שלא ראתה שפחה על הים
כמו סופה מן הים הולם
כמו חפה של מרים פועם
ואין תרופה ביעולם

הלב שלי מרים ים
בבר מועך לא עומד על הרגלים
שבר ביל שאי בו בבר מה
והשימים הם לחומה
אך עבר בתרן הים ביבשה

ווק אתה יכול
להפוך מספדי למחול
לברך את החול
לברך ביה נפל
ווק אתה מבן אך לגשת לב שלי
משכך כל כאב שבי
מרפא את הלב

הלב שלי נקרע לשניים
הצוא אשם והצוא לשם שמים
כמו סופה מן הים הולם
כמו חפה של מרים פועם
ואין תרופה ביעולם לב

ויש עוד צר שמציק לצאן
ואין ציר שצישק ל צור
הך אני מול ים שלם ולב שבור

השיר המקסים וחזק הזה, שנכתב והתרפרס בשיאו של מגפת הקורונה, מציג שתי שאלות של אמונה: "ומה אתה רוצה שנבין מזה?" ו"ומה אתה רוצה שנלמד מזה?". התשובה הופיעה לפני שנים, בפסח ובאיורו ייצאת מצרים. מה שמתהיל בסבל יכול להיגמר בשחרור ושמחה. כך מספרת היהדות את הסיפור האנושי. מהרע - בא טוב, מהקללה - ברכה, מ מגפת הקורונה יכולה לבוא תודעה חדשה של אחריות משותפת, ובסיומו של דבר כולם נחושה להתאחדות.

This beautiful, powerful song, written and released at the height of the coronavirus pandemic, is framed by two questions of faith: "Umah Atah rotzeh shenavin mizeh?", What do You want us to understand from this? and "Umah Atah rotzeh shenilmad mizeh?" What do You want us to learn from what is happening to humanity? Early on, an answer came from Pesach and the story of the Exodus. What begins in suffering can end in liberation and joy. That is how Judaism tells the human story. Out of the bad, comes good. Out of the curse comes blessing. Out of the coronavirus pandemic can come a new sense of collective responsibility, and we will all eventually feel renewed.

“

Between Terumah and Tetzaveh
A somewhat strange birthday
Everything seems normal here
Stage, crowd, and love

Between Tetzaveh and Ki Tissa
Esther, Purim, feasting, joy
Who shall stay home, and who shall travel
And who will bear the consequence

Between Ki Tissa and Vayakhel
The world stops congregating
Goes quiet, locks itself in
Ishmael, Edom and Israel

Between Vayakhel and Pekudei
Not a person in the city or the country
Not a soul left to talk to
The Tower of Babel is confused again

And what do You want us to understand from this?
How do we distance and yet come close during this pain?
I want to live with You, and not be alone

And what do You want us to learn from this?
And can we unite from this separation?
Until we give You a crown of sovereignty

Between Pekudei and Vayikra
We all are in the same boat
"Spring has arrived, Pesach is coming,"
And with it, much hope

That You will tear up the evil decree
Come, my beloved, to greet the bride
We have no more strength to cope, to fight

Listen Israel, God is One and God's name is One

בין התרומה לתצוה
יום הלורת קצת מטבח
הכל גול פא לא לקרה
במה קהן ואהבה

בין הצעה לפי תשא
אSTER פורים מטבח שמחה
מי חינה ומני ישע
ומי ישא בטהראה

בין תפ� לא ליקהל
עלים מפסיק לתקהל
להשתתקן לסתיגר
ישמאנל אדים וישראל

בין יי'קל לפקודי
אין איש בשור ובשודה
כבר אין מול מי להתנהל
מניגל בבל שב מתרבל

ומה אתתך רוצה שנבין נזע
אין מתרחקים ומתרבים בכאב הזה
רוצה לחיות אותך ולא להיות לבד

ומה אתתך רוצה שנלמד מזע
איך ברע לזרעך בפראוד הזה
עד שנגן לך נבר מלוכה

בין פקודי לוייקרא
כלט באוטה טירה
אביב הגיש פסח נא
ואחן תקינה רבה

שתקרען את רע הארץ
לכיה דוד' לקנאות כליה
בבר אין לנו פוחות יותר להתמודד להליחם

שמע ישראל ה' אחד ושמו אחד

סדר העבודה

Order of the Service

And if one could recall
All the loving kindness, the goodness,
All the compassion and salvation

Surely he would count thus:
"One, one and one, one and two
One of a thousand, thousands of thousands and myriad myriads
Of wonderous miracles You have done for us day and night"

He left the place he had left
And trembled in the place where he stood
Stripped off his golden garments and donned his own clothes

And all of the people and the priests escorted him home
It was a holiday for all who loved him,
Because he had attained forgiveness for all the assembly of Israel.

Happy are the people for whom this is so
Happy are the people whose God is the Lord

Like the heavenly canopy, stretched out over those who dwell above,
Was the appearance of the High Priest
Like lightning bolts emanating from the radiance of the angels,
Was the appearance of the High Priest
Like the image of the rainbow amid the cloud,
Was the appearance of the High Priest
Like the lovingkindness granted to the face of a groom,
Was the appearance of the High Priest.

אֵם אָדָם הִיא כְּלָל לְפָרָד
אֶת הַחֲסִידִים אֶת הַטְּבֹות
אֶת כָּל הַחֲרָמִים אֶת כָּל הַיְשׁוּוֹת

בְּטַח כְּרָבָה מְנוּנָה
אֶחָת אֶחָת אֶחָת אֶחָת וְשְׁתִים
אֶחָת מְנֻלָּף אֶלְפָטָס וּבְרִיבָּרָבָת
שְׁטִים נְפָאָות שְׁעַשְׁתָּעַמְשִׁים יְמִים וְלִילָּת

יִצְאַנְפְּקָסָם שְׂיִצְאָת
וּרְעֵד בְּמִקְום שְׁעַמְדָה
פְּשַׁט בְּגַדִּי זְהָב בְּבַשְׁ בְּגַדִּי עַצְמָוָה

וּכְלַעַם הַבְּנָנָם הַיְמָלִים אֶוֹת לְבִתָּה
וּיּוֹם טָב לְאֶודְבָּיו
כִּי נְסָלָח לְלָב עַדְתִּישָׁרָאֵל

אֲשֶׁרְיָה הָעַם שְׁפָכָה לְזָהָר
אֲשֶׁרְיָה הָעַם שָׁה אֲלֹקִי

כָּאֶזְזָל הַגְּמָתָה בְּדָרִי מַעֲלָה
מְרָאָה כְּלָנָן

בְּבִילִים הַיְצָאָס מִזְוִי הַחַיּוֹת
מְרָאָה כְּלָנָן
קְדֻמָּת הַקְּשָׁת בְּתוֹךְ הַעֲנָן
מְרָאָה כְּלָנָן
חַדְךָ דָּגָנָן עַל פְּנֵי חַתָּן
מְרָאָה כְּלָנָן

In the aftermath of the destruction of the Temples and the absence of the High Priest, there was a theological question about how the people could find forgiveness. It was then that one of the great theological discoveries in Judaism took place. The sages concluded that each Jew could turn directly to God, and through a combination of repentance, prayer and charity achieve atonement. To this day, that is what we do: we confess our sins, directly to God, individually and collectively, in the synagogue. Yom Kippur tells us: we each have responsibility. We can each mend some of the broken fragments of the world. And the more we mend, the more we grow.

“

לאחר חורבן בתי המקדש, ללא הכהן הגדל, השאלה הגדולה הייתה: איך יוכלו האנשים למצוא מיליה? אז התרחש אחד מהיודושיה המשמעותיים של היהדות. החכמים קבעו שכלי היהודי יכול לפנותו הישר אל הקב"ה, ועל ידי שילוב של תשובה, תפילה וצדקה - לכפר על חטאינו. עד היום, זה מה שאנו עושים. אנחנו מתוודים על חטאינו ישרות לפני הקב"ה, באופן אישי וככיבור, בתפילהוננו. יום כיפור אומר לנו: לכל אחד מאייתנו יש אחריות. כל אחד מאייתנו יכול לתקן מחדש ולרפא אחד משבריו של העולם. ובכל שנורפיא יותר - נצמה יותר בעצמנו.

He entered the place he entered and stood in the place he stood
Washed his hands and feet, immersed, came up and dried himself
He came from the place he came and went to the place he went
Stripped off his weekday clothes and donned white garments

And thus he would say: "O Lord!
Grant atonement for the sins, transgressions and iniquities
Which I sinned before you – I and my household"
And if one could recall
The flaws, the deficiencies
All the sins and transgressions

Surely he would count thus:
One, one and one,
One and two, one and three
One and four, one and five...
Straight away he would despair, unable to bear
The bitter taste of sin
The shame, the missed opportunity, the loss

And the priests and the people standing in the courtyard
When they heard the explicit Name of God
Come out from the mouth of the High Priest
Would bow and prostrate themselves, falling on their face
"Blessed be the name of His glorious kingdom for ever and ever"

He stepped to the place where he had stepped
He faced the Inner Sanctuary with his back to the hall –
Without stain, his mouth and actions at one
He came from the place he came
And went to the place where he went
Stripping off his white garments and donning clothes of gold

And thus he would say:
"O Lord!
Grant atonement for the sins, the transgressions and iniquities
Which I have sinned before You – I and my household"

נכנים לפקחים שבנים ועמד בפקחים שעמדו
רץ ציוו רצויו טבר עליה ונסתפָּך
בְּאֶמְקָדָם שָׁהָא בְּאֶהָל לְמִזְבֵּחַ שָׁהָל
פְּשַׁט בְּגַדִּי חֹל בְּבַשְׁ בְּגַדִּי לְבָן

וְבָךְ הִיא אָמֵר אֲנָא הָ
כְּפֶר לְחַטָּאָמִים לְשָׁוֹנוֹת לְפָשָׁעִים
שְׁחַטְאָמִים לְפָנָן אֲנָי וְיִתְּחַטְּא
וְאָדָם הִיא כְּלָל לְפָרָד
אֶת הַפְּנִימִים אֶת כָּל הַשְׁוּוֹת

בְּטַח כְּרָבָה מְנוּנָה
אֶחָת אֶחָת אֶחָת אֶחָת וְשְׁתִים
אֶחָת וְשְׁתִים אֶחָת וְשְׁלָש
אֶחָת וְשְׁרָבָע אֶחָת וְחַמְשָׁה
יְשַׁרְדָּה מְוֹתָאָש בְּיָא יְכֹל הִיא לְשָׁאָת
אֶת הַמְּרוּרוֹת, הַחַטָּא
אֶת הַבְּשָׁחָד, אֶת הַפְּקָדָה, אֶת הַחַקָּקָה

וְהַכְּלִים הַעֲמָדִים בְּשָׂוָה
בְּשִׁיחָיו שְׁמָמִים אֶת שֵׁם הַמְּפָרָש
יָצַא מִפְּנֵי בְּנֵי נֹזֶר
הַיּוֹם פְּרָעָם מִשְׁתְּחִוּתָם נִטְפָּלָם עַל פְּנִיהם
בְּרוּךְ שֵׁם כָּבֹד מִכְּבוֹד לְעוֹלָם וְעַד

פְּסַע לְמִקְום שְׁפָטָע
פְּנֵי לְקַשְׁ אֶחָדָוְיָה לְחַיכָּל
בְּלָא רְבָבָה קְיָשָׁו פְּנֵי מִנְשָׁע
בְּאֶמְקָדָם שָׁהָא בָּא
וְלֹלֶל לְמִזְבֵּחַ שָׁהָל
פְּשַׁט בְּגַדִּי לְבָן בְּבַשְׁ בְּגַדִּי וְבָ

וְבָךְ הִיא אָמֵר
אֲנָא הָ
כְּפֶר לְחַטָּאָמִים לְשָׁוֹנוֹת וְפָשָׁעִים
שְׁחַטְאָמִים לְפָנָן אֲנָי וְיִתְּחַטְּא

The Power of Prayer

From Rabbi Sacks' Rosh Hashanah Message 5772 / 2011

"Penitence, prayer and charity avert the evil decree." We say those words at one of the cli- maxes of our worship on Rosh Hashanah and Yom Kippur. For centuries our ancestors said those words, knowing what each of them means.

Penitence defines our relationship with ourselves. Prayer is part of our relationship with God. Charity is about our relationship with other people. We still know what it is to be penitent. We fall short, make mistakes, and seek forgive- ness. And we know what it is to be charitable. We remain a generous community, giving out of all proportion to our numbers.

But for many, prayer has become difficult. They find it hard to connect to the synagogue service or to the prayers themselves. Too few people nowadays find prayer meaningful, especially on the High Holy Days when the prayers are long and complicated.

That is why, together with a wonderful team, I've undertaken a new project that I hope will make a difference. We've created a new Rosh Hashanah machzor. Of course, in Judaism, the word "new" is relative. The Hebrew stays the same. But everything else is different: the trans- lation, the introduction, the commentary, and the actual physical appearance of the machzor. We think this is a first in Anglo-Jewish history. The siddur – familiarly known as "the Singer's" – has always been produced by Chief Rabbis, but not the machzor, "the Routledge". We felt the time had come for this to change.

Prayer has to speak to us if it is to speak to God. We have to be able to understand it if we are to put into it our heart and soul.

In the translation, we've tried to bring out the poetry and power of the prayers. In the

introduction, we explain the meaning and his- tory of Rosh Hashanah.

In the commentary, we've provided not just explanation but also reflection on what these holy days mean for our lives. Eventually we hope to bring out machzorim for the other fes- tivals as well.

Prayer matters. It's our conversation with God. Imagine having a relationship with your spouse, your child or your parent, in which you never speak to them. It can't be done. A relationship without words is almost a contradiction in terms. So it is with God.

When we converse with God – when we pray – we enter into a relationship with the Force that moves the universe, the Voice that spoke to our ancestors, the Power that shaped our history as a people, the Presence that still listens to our hopes and fears, giving us the courage to aspire and the strength to carry on.

Prayer makes a difference. It's our way of giving thanks for the good in our lives and of enlisting God's help as we wrestle with the bad. It's our regular reminder of the world beyond the self, of the ideals and aspirations of our people. When we pray we speak with the words of our ancestors, joining the great choral symphony of the Jewish people throughout the ages and the continents. True prayer, said from the heart, has the undiminished power to make us feel that "Though I walk through the valley of the shadow of death I will fear no evil for You are with me." May we, this year, pray from the heart. May our prayers be answered, and may it be for you, your families, and the Jewish people, a good and sweet New Year.

כוח תפילה

מתוך איגרת מהרב זקס לראש השנה ה'תשע"ב (2011)

ה'. תארו לכם שמערכת יחסים מרכזית בחיקם, עם בן או בת הזוג, עם ילדים או עם הוריהם, הייתה מתקימת ללא שיחה. זה בלתי אפשרי. מערכת יחסים בלי מילימ"ה היא כמעט סטירה פנימית. הוא הדין גם במערכת יחסינו עם ברואנו. של כל אחת מהן.

ותשובה ותפילה מגדירה את יחסינו עם עצמנו. התפילה היא חלק ממיצרי היחסים שלנו עם ה'. הצדקה קשורה למערכת היחסים שלנו עם אחרים. ביום, שדבר אל אבותינו, עם הכוח המוני את היקום, עם הקול שלנו כעם – אוטה נוכחות שעדין מיאזינה לתקותינו ולפיחינו נוכנת לנו את האומץ לשאוף ואת הכוח להמשך וללאה.

תפילה יש השפעה ממשית ויהודית. זה הדרך שלנו להודות על הטוב שבcheinנו, ולגיים את עזרת ה' במאבקנו עם הרע. התפילה היא התזכורת הקבועה שניתנת לנו על מציאותו של העולם שמעבר לעצמי שלנו, על האידיאלים והשאיפות של עמננו. כשאנו מתפללים אנו מדברים במילות אבותינו, מצטרפים בכך לסייעת המילתית הכבירה של העם היהודי לאורך כל הדורות והיבשות. תפילה אמיתית, האנוארת מן הלב, שהוחזר חדש לטקס התפילה בבית הכנסת או בביתו, יתנו מכך זכות לארץ כ"ג כי "גַם כִּי

אַלְכִּי גַּגְיאָ צְלָמֹת לֹא אִירָא רַע פִּי אַתָּה עַמְּדִי". מי יתן ובשנה זו נתפלל מליבנו. מי יתן ויענו תפילהינו. תהא השנה הזאת טובה ומרתוקה לכם, למשפחותיכם, ולכל עם ישראל.

מחזור קורן
עם ביאור הרב זקס
לראש השנה ויום הכיפורים

הרב יונתן זקס ללמוד • להעמיק • להתחבר

חוברת זו מוקדשת על ידי הקרן למורשת
הרב זקס בישראל, הפועלת להנחלת
דמותו והගותו של הרב זקס בחברה
 הישראלית, באמצעות הפצת תכנים
 והפעלת מיזמים חינוכיים, ערכיים
 וציבוריים. מזמינים לעקב אחר פעילות
 הקרן והתכנים בערוצי המדייה השונים.

ר' יונתן זקס
מורשת הרב זקס